

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szentés Béla Gyula ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Funtig Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony helyreállítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 5.M.113/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.289/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. július 29. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.289/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek

- tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.500 (kettőezer-öttszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d

o k o l á s :

A felperesnek az alperesnél gazdasági vezető munkakörben 2007. február 5-étől fennálló közalkalmazotti jogviszonyát az alperes 2008. január 4-én kelt felmentéssel a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felmentésben felsorolt tíz pontban rögzítettekre alapítottnan megszüntette. A felperes a keresetében a felmentés jogellenességének megállapítását, és ennek jogkövetkezményei alkalmazását kérte. A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 5.M.113/2008/23. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezve 60.000 forint alperesi perköltség megfizetésére. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes a felmentésében olyan általánosan fogalmazott, hogy azok az indokok a felülvizsgálatra alkalmatlanok voltak. A pontban foglalt felperesi mulasztást a bizonyítási eljárás adatai nem támasztották alá. A felmentésben foglalt indokai valósak. Miután több enyhébb súlyú kötelezettségszegés is megalapozhatja a felmentést, ezért a munkáltató intézkedését jogszerűnek ítélte. Megállapította továbbá, hogy a felperes által betöltött munkakörre és a felmentésben hivatkozott bizonyított mulasztásokra figyelemmel az alperes részére tarthatatlanná vált a közalkalmazotti jogviszony további fenntartása, ezért az alperes nem sértette meg a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezést. A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.289/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta, kötelezve a felperest 30.000 forint alperesi másodfokú perköltség megfizetésére. Rögzítette, hogy a munkaügyi bíróság a tényállás megállapításánál a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a maguk összességében okszerűen értékelte, és a levont következtetése is megalapozott. Az ítélet jogi indokolása azonban hiányos, ezért azt kiegészítette. A felmentésben írt ok - miszerint annak ellenére, hogy a felperes alkalmazásának feltétele a könyvviteli szolgáltatást végzők

nyilvántartási számának a megléte, a felperes a 2007. augusztus 31-éig biztosított határidőben és a felmentés közléséig sem mutatta be - valós indok. A felperes maga is elismerte, hogy 2007. decemberében rendelkezett csak ezen igazolással, és nincs adat arra vonatkozóan, hogy ezt bemutatta volna. A felmentés azt róttá a felperes terhére, hogy figyelemfelhívás ellenére nem készítette el a fenntartó előírása szerinti leltározási és selejtezési szabályzatot. Ezt az indokot bizonyította az alperes a csatolt 2007. július 6-ai levéllel, melyben a 2005. évi revíziós, valamint a 2006. októberi utórevíziós jegyzőkönyvre és az ez alapján készült intézkedési tervre utalással 2007. augusztus 20-áig adott határidőt a felperesnek, ezek, valamint a 2007. évi ütemterv elkészítésére. A felhívás tehát minden lényeges információt tartalmazott a feladat elvégzéséhez. A felperesnek rendelkeznie kellett az itt megjelölt okiratokkal, melyekből külön utasítás nélkül is kitűnhetett számára e szabályzatok pótlandó hiányossága. A 2007. évi átfogó ellenőrzési jelentés bizonyította, hogy a hiányosságokat az intézményben azóta sem korrigálták.

A felmentés szerint a felperes kétszeri felhívás ellenére is jelentős késedelemmel készítette el a gazdasági osztály dolgozóinak szabadságolási ütemtervét. Ennek az lett a következménye, hogy a kollégákat határidős feladatok ellátása miatt a szabadságukról vissza kellett hívni, holott a felperes munkaköri feladata a gazdasági hivatal önálló irányítása. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által a perben csatolt szabadságolási tervekből az nem tűnik ki, hogy azt határidőben leadta volna. Ellenben megállapítható, hogy 2007. július 30. és augusztus 26. között a felperes, K.GY. és Sz.F. szabadságát töltötte a terv szerint, tehát senki nem volt a gazdasági irodában. A.É. a tervezeten nem szerepelt. K.GY. tanúvallomása pedig alátámasztotta, hogy a munkáltató indokoltan, határidős munka miatt rendelte el a szabadságok megszakítását. A felmentés szerint 2007. augusztus 17-én rendkívüli igazgatósági tanácsi ülést hívott össze az alperesi igazgató. Ennek témája a felperes által készített 2007. I. félévi költségvetési beszámoló volt, amely a szükséges mellékletekkel nem rendelkezett. Ezen ülésről a felperes igazolatlanul eltávozott, annak ellenére, hogy a vezetőtársak részére tájékoztatást kellett volna adnia a munkakörébe tartozó feladatok megoldásáról. A megyei bíróság megállapította, hogy felperes a beszámolóval kapcsolatosan a fenntartó által 2007. augusztus 14-én írt levélben foglaltaknak 2007. augusztus 22-én eleget tett. A kimutatások azonban a 2007. évi ellenőri jelentés szerint nem voltak megfelelőek, mert a tanúsítványok pontatlanok voltak, valótlán adatokat tartalmaztak, azokat a belső ellenőrzés használhatatlannak minősítette. Valós volt tehát az alperes állítása, hogy a beszámoló hiányos volta miatt került sor a rendkívüli igazgatósági tanácsi ülésre, ahonnan a felperes 10 óra 35 perckor eltávozott, és 13 órakor tért vissza, amikor azt már

berekesztették.

A felmentésben írt azon mulasztás valós indok, miszerint a dolgozók augusztus-szeptember havi változó béreit és távolléteit tartalmazó kimutatást a 2007. november 6-ai kérés ellenére a felperes a „teljesség igénye nélkül” küldte meg. A munkáltatói utasítást tehát nem megfelelően teljesítette. A felmentés pontja azon hivatkozása, hogy egy fő részére más túlóráját számolták el, és egy fő részére többletkifizetés történt, a felperes elismerése folytán valós indok és olyan is, amely a felmentés jogszerű indokául szolgálhatott. A felmentés pontját, miszerint a kollégákkal szemben a felperes kommunikációjának hangneme vezetőhöz és közalkalmazotthoz méltatlan - az elsőfokú bíróság megállapításával szemben - az alperes nem tudta bizonyítani. A másodfokú bíróság a felmentés és pontja tekintetében a munkaügyi bíróságnak a felmentés jogszerűsége körében tett jogkövetkeztetését megalapozottnak ítélte. Nem vitatottan a felperes a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontja alá tartozik, mivel 18 év alatti gyermekét egyedül neveli. E felmentési korlátozás azonban nem jelent felmentést kizáró okot, csak azt, hogy a munkáltató különösen indokolt esetben szüntetheti meg az érintett közalkalmazott jogviszonyát. Amennyiben a közalkalmazott nem megfelelő munkavégzése, alkalmatlansága miatt kerül sor felmentésére, a felmentési korlát ellenére a jogviszony megszüntethető. Megállapította, hogy a felperes az első fokú eljárásban nem kért szakértői bizonyítást, és a felmentés sem tartalmazott a felperes munkájával szemben számszaki kifogást, ezért szakértői bizonyítás nem is lett volna indokolt. A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős és az elsőfokú ítélet „megváltoztatásával” a keresetének megfelelő új határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte a Pp. 3. § (3) bekezdése, Pp. 163. § (1) és (2) bekezdése, 164. § (1) bekezdése, Pp. 206. § (1) és (2) bekezdése, Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontja megsértésére hivatkozással. Álláspontja szerint az alperes megsértette a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat, mivel a felmentéséhez szükséges különös indokoltságot a munkáltató az eljárás során nem bizonyította. Erre nézve bizonyítási indítványt sem tett. Hivatkozása szerint rendelkezett a regisztrációs nyilvántartási számmal 2007. december hónapban, amelyet az alperesnek bemutatott. A késedelem oka adminisztrációs hiba volt. A kártya beszerzésére nyitva álló határidő leteltét követően (2007. augusztus 31.) az alperes továbbfoglalkoztatta. Az alperesnél volt selejtezési és leltározási szabályzat. A másodfokú bíróság a felperes munkaköri leírása és szakvélemény nélkül állapította meg, hogy automatikusan a felperes kötelezettsége lett volna ezek alkalmassá tétele. Ilyen kötelezettségre vonatkozó jogszabályi előírást sem alperes, sem a bíróságok nem jelöltek meg. A hivatkozott belső ellenőri jelentést nem ismerte, az erről készült jegyzőkönyveket nem kapta meg. Az alperesnél egy évig nem volt gazdasági igazgató, így rendkívül sok

elmaradást kellett rövid idő alatt pótolnia. A 2007. évi ütemtervet pedig csak a revíziós jegyzőkönyv ismeretében lehetett volna elkészíteni, amely novemberben még nem állt rendelkezésre. A bizonyítási teherre és annak jogkövetkezményeire történő kioktatás hiányában nem tett indítványt a szükséges szakértői bizonyítás elrendelésére. A szabadságolási ütemterv megvolt, és az alperes nem bizonyította, hogy annak esetleges nem megfelelő elkészítése miatt vált szükségessé a dolgozók szabadságról berendelése. A.É. azért nem szerepelt a szabadságolási tervben, mert már kivette a neki járó szabadságát, így neki kellett az ügyeletet ellátnia. A 2007. augusztus 17-ei rendkívüli ülésre meghívót nem kapott, a napirendi pontokat, az ülés témáját nem ismerte, így nem tudott arra felkészülni, ezért az adatokért vissza kellett mennie az irodába. Az ülésre visszatért, igazolatlanul arról nem hiányzott, a beszámoló szükséges szöveges mellékleteit elkészítette, azt a fenntartónak eljuttatta, a beszámolót elfogadták. Iratellenes a másodfokú bíróság megállapítása a tanúsítványok kapcsán, mert a 2007. évi ellenőri jelentés a 2005-2006-os évek tanúsítványai alkalmazhatatlanságát állapították meg, amikor ő még nem állt az alperes alkalmazásában. A 2007. augusztusi távolléteket nem vezették fel a rendszerbe, mert azokat utólag kapta meg, a túlórákat és a helyettesítéseket számfejtették. A gazdasági dolgozók feladata a nem rendszeres bértételek számfejtése 106 alkalmazott vonatkozásában. A terhére rótt téves utalást K.GY. végezte, a gazdasági igazgató nem minden egyes munkafolyamatot tud ellenőrizni. A téves túlóra kifizetést nyomban észlelte és kijavította. Kár a munkáltatót egyik esetben sem érte. Azon ok, hogy a dolgozók 2007. szeptember-október-november hónapban nem kapták meg járandóságukat, nem nyert bizonyítást.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperesnek 2007. augusztus 31-éig kellett a könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartási számának meglétét a munkáltató felé igazolni. A csatolt igazolvány szerint annak kiállítási dátuma 2007. december 18-a. A perben a felperes nem tudta megcáfolni a felmentés azon hivatkozását, hogy a regisztrációs számra vonatkozó bemutatási kötelezettségét nem teljesítette. A felmentés pontjában csak azt rótták a felperes terhére, hogy az intézmény leltározási és selejtezési szabályzatát a fenntartó előírásai szerint nem készítette el. A 2007. évi ütemterv vonatkozásában a felmentésben nincs megállapítás, így erre nézve alaptalanul tartalmaz megállapításokat a jogerős ítélet, így az alperest e körben bizonyítás sem terhelte. Erre nézve sürgősen tehát a szakértői bizonyítás lefolytatása is. A jogerős ítélet az iratok tartamának megfelelően rögzítette, hogy a felperest 2007. augusztus 20-ai határidővel szólították fel a 2005. évi és 2006. évi revíziós jegyzőkönyvben foglaltak szerint a selejtezési és leltározási szabályzatok elkészítésére. A

felperesnek az iratokhoz csatolt SZMSZ szerint gazdaságvezetőként feladata volt a különböző gazdálkodásra és pénzügyekre vonatkozó jogszabályok előírásainak betartása és betarttatása, a gazdálkodás szabályszerűségének biztosítása, a bizonylati és okmányfegyelem betartása és betarttatása. Az eszközök megőrzése és rendeltetésszerű működése, hasznosítása, gyarapítása érdekében az intézkedések megtétele. Feladatkörébe tartozott tehát az eszköz- és készletgazdálkodás körébe tartozó selejtezési és leltározási szabályzat elkészítése, ezért alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében ennek ellenkezőjére. A felperes egyébként a munkáltatójától 2007. július 6-án írásbeli utasítást kapott, amelyben annak teljesítésére határidőt is megállapítottak a részére. A felperes nem hivatkozott semmilyen akadályozó tényezőre. A perben előadott védekezése, miszerint a szükséges információkkal e körben nem rendelkezett, a jogerős ítélet helyes érvelése szerint, nem helytálló.

A szabadságolási ütemtervvel kapcsolatosan a felperes terhére rótt kötelezettségszegés a jelentős késedelmet, valamint az emiatt szükségessé vált határidős munkák elvégzése érdekében történő szabadság-megszakításokat róta a felperes terhére. Azt azonban, hogy a felperes a szabadságolási ütemtervet csak 2007. augusztus elején adta volna le, az alperes nem tudta bizonyítani. Az iratoknál elfekvő az általános igazgatóhelyettes által 2007. július 18-án keltezett levél tanúsága szerint a gazdasági iroda szabadságolási tervét átnézve állapítottak meg hiányosságokat. A szabadságolási terv tehát július 18-án már elkészült, és azt a munkáltató részére le is adta a felperes. Helytálló a felülvizsgálati kérelem érvelése, miszerint ezen késedelemmel nem áll összefüggésben a szabadságok megszakítása iránti munkáltatói intézkedés. E felmentési pontban azonban az alperes arra is hivatkozott, hogy a gazdasági hivatal önálló irányítása a felperes feladata, ezért úgy kell azt ellátnia, hogy a határidős feladatok megfelelő időben elkészüljenek. A nem megfelelő szabadságolás folytán határidős munkák elkészítése került veszélybe, amelyre nézve az alperesi törvényes képviselő nyilatkozatát K.GY. jegyzőkönyvben foglalt vallomása alátámasztotta, miszerint adott hónap 8-áig kellett a fenntartó részére a likvid kimutatásokat elkészíteni, és az ehhez szükséges adatgyűjtés miatt rendelte vissza az igazgatónő a szabadságáról. A nem megfelelő munkaszervezéssel kapcsolatos felmentési indok tehát az alperes által bizonyított. A felmentésben foglalt indokot, miszerint a felperes a 2007. augusztus 17-ei rendkívüli igazgató tanácsi ülésről igazolatlanul eltávozott, a munkáltató nem bizonyította. Gy.L.jegyzőkönyvben foglalt vallomása szerint a felperes valóban kérte, hogy átvehessen a szükséges anyagokért, hogy érdemben tudjon válaszolni a feltett kérdésekre, és az értekezletre kb. fél óra, háromnegyed óra múlva vissza is tért. A felperes tehát távozásának indokát megadta, és az iratokhoz csatolt jegyzőkönyv tanúsága szerint más vezetők is távoztak hivatalos elfoglaltságra

hivatkozással az értekezletről. A felperes távolmaradása tehát igazolatlanak nem tekinthető, figyelemmel arra is, hogy az alperes a perben nem bizonyította, hogy felperes tudott az értekezlet témájáról, így arra kellően felkészülhetett. A felmentésnek bizonyítására az alperes csatolta a 2007. november 6-án kelt felszólítását, miszerint kéri az augusztus-szeptember havi változó béreket, távolmaradásokat kinyomtatni. Az erre adott felperesi válaszirát szerint „arra a teljesség igénye nélkül” került sor. Az okirattal szemben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a hiányosságok rajta kívül álló okból erednek, és nem neki róható fel, hogy 2007. novemberében a 2007. augusztus és szeptemberi munkáltató által kért nyilvántartások nincsenek teljes körűen rögzítve. A késedelmes, nem megfelelő utasításteljesítést az alperes bizonyította. A felmentésből az alperes valóban csak a többletkifizetés és a túlórák téves elszámolásának a tényét tudta igazolni, azt, hogy ez felperesnek mennyiben volt felróható – miután ezt a felperes vitatta – nem bizonyította. Önmagában azonban e kétszeri tévedés a felperes nem megfelelő munkavégzésére alapított felmentést nem igazolja. Az eljáró bíróságok azonban helyesen vonták le azon jogkövetkeztetésüket, hogy több, egyenként enyhébb súlyú kötelezettségszegés is megalapozhatja a felmentést, ha együttesen alátámasztják a nem megfelelő munkavégzést. A felmentés részben a pontjaiban felsorolt kötelezettségszegések összességükben okszerűen alátámasztják a gazdasági vezető munkakörű felperes nem megfelelő munkavégzését, hiszen a ő feladat és hatáskörébe tartozott a gazdasági szervezet irányítása, ellenőrzése, munkájának megszervezése a jogszabályok előírásainak betartásával, a feladatok naprakész elvégzésével és a szabályzatok megfelelő aktualizálásával együtt. A Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt felmentési korlátra vonatkozóan az eljáró bíróságok jogszerűen foglaltak állást: a nem megfelelő munkavégzés a munkáltató oldaláról olyan különös indokolt helyzetet teremt, amely a 18 éven aluli gyermekét egyedül nevelő közalkalmazottal szembeni felmentést megalapozza. A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja, 3. § (3) bekezdésére tekintettel a 14. § alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2011. június 29.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró
A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő

